

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 7 december 2011 (9.12)
(OR. en)**

**17879/1/11
REV 1**

**COPEN 350
JURINFO 76
EJUSTICE 94**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Coreper/rådet
Föreg. dok. nr:	17760/11 COPEN 347 EJUSTICE 93 JURINFO 74
Ärende:	Utkast till handbok för tillämpare – Ecris

En inledande diskussion om det första utkastet till en icke-bindande handbok för tillämpare som fastställer förfarandet för utbyte av uppgifter genom Ecris – det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister – ägde rum vid mötet i arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete (nedan kallad *arbetsgruppen*) den 9 mars 2011. Ett andra möte i arbetsgruppen ägde rum den 19 maj 2011 som följdes av en kortare diskussion den 24 juni. Den 20 september diskuterade arbetsgruppen en ny version på grundval av dokument 12151/11 COPEN 165 JURINFO 54 EJUSTICE 59. Det reviderade utkastet till icke-bindande handbok för tillämpare, dokument 12151/1/11 REV 1 COPEN 165 JURINFO 54 EJUSTICE 59, diskuterades ytterligare den 25 oktober.

Slutversionen av handboken enligt detta dokument (17879/11 COPEN 350 JURINFO 76 EJUSTICE 94), inbegripet dess struktur, gemensamma delar och de typer av landsspecifika uppgifter som ska ingå, godtogs genom förenklat skriftligt förfarande i början av december.

ECRIS-HANDBOK**INNEHÅLLSFÖRTECKNING**

1.	INLEDNING	4
2.	ECRIS – ALLMÄN INFORMATION	7
2.1	Informationsutbyte om domar	7
2.2	Ansökan.....	9
2.3	Svar	11
2.4	Uppgiftsskydd.....	13
2.5	Hjälpcentralen.....	13
3.	ECRIS – LANDSSPECIFIKA UPPGIFTER.....	15
3.1	Centralmyndigheter (adresser, e-post).....	15
3.2	Metoder för att identifiera gärningsmän	15
3.3	Medlemsstaternas ståndpunkter beträffande språkanvändningen inom Ecris.....	15
3.4	Förfaranden som tillämpas för ansökningar för andra ändamål än ett brottmålsförfarande.....	18
A.	3.4.1 Förfaranden som tillämpas för mottagna ansökningar för administrativa ändamål	18
B.	3.4.2 Förfaranden som tillämpas för mottagna ansökningar från enskilda personer	18
C.	3.4.3 Förfaranden som tillämpas för mottagna ansökningar för prövning inför anställning.....	19
D.	3.4.4 Övrig information	19
3.5	Kopior av domar	20
3.6	Gemensam tolkning av bilagorna A och B till beslut 2009/316/RIF – nationella tabeller.....	21

ECRIS-HANDBOK FÖR TILLÄMPARE

1. INLEDNING

Information om domar har utbytt genom de system som inrättades genom 1959 års europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål från Europarådet och genom de EU-instrument som utvecklar systemen för ömsesidig rättslig hjälp såsom konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (av den 29 maj 2000) vilka har kompletterat det system som infördes genom 1959 års konvention. I november 2005 antog rådet beslutet om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret¹. Beslutet syftade till att förbättra de system som inrättades i 1959 års konvention, främst genom att förkorta överföringstiden. Detta beslut upphävdes genom rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (artikel 12.4).

Syftet med denna publikation är att, i enlighet med skäl 16 och artikel 6.2 a i rådets beslut 2009/316/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2009/315/RIF² av den 26 februari 2009, en icke-bindande handbok för tillämpare³. I handboken fastställs förfarandet för utbyte av uppgifter genom det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) som är ett decentraliserat it-system som inrättats för att underlätta utbyte av uppgifter ur kriminalregister och göra den gemensamma informationen mer begriplig. Den tar särskilt upp metoder för att identifiera gärningsmän och en gemensam tolkning av brotts- och påföljdskategorier.

¹ Rådets beslut 2005/876/RIF av den 21 november 2005 om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret.

² EUT L 93, 7.4.2009, s. 33.

³ Termen "tillämpare" avser de centralmyndigheter som utsetts i enlighet med rambeslutet samt slutanvändarna (domare, åklagare, poliser etc.).

Ecris inrättades på grundval av följande rättsakter:

- Rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll¹ – nedan kallat *rambeslutet*.
- Rådets beslut 2009/316/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2009/315/RIF² – nedan kallat *Ecris-beslutet*.

Genom rambeslutet inrättades en mekanism för att förbättra spridningen av uppgifter om domar i Europeiska unionen. I denna rättsakt föreskrevs även inrättandet av en ram för ett datoriserat system för det utbyte av uppgifter om domar mellan medlemsstaterna som inrättades genom Ecris-beslutet.

Ecris möjliggör automatiskt utbyte av uppgifter mellan centrala kriminalregister och ålägger medlemsstaterna en skyldighet att använda gemensamma tabeller (t.ex. för klassificering av brott och sanktioner) för att överföra uppgifter om domar. Syftet med Ecris är att möjliggöra ett effektivt och systematiskt utbyte av uppgifter ur kriminalregistren mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter på ett sätt som garanterar en gemensam tolkning av dessa uppgifter samt en effektiv användning av dessa för såväl brottmålsförfaranden som andra ändamål.

Informationssystemet ger inte någon direkt åtkomst till medlemsstaternas kriminalregister men gör att det går snabbare att översända anmälningar om domar, ansöka om uppgifter om domar och svara på frågor.

¹ EGT L 93, 7.4.2009, s. 23.

² EGT L 93, 7.4.2009, s. 33.

Handboken tar i synnerhet upp metoder för identifiering av gärningsmän och den gemensamma tolkningen av brottskategorier och påföljds- och åtgärds-kategorier.

I artikel 5.2 i Ecris-beslutet föreskrivs att medlemsstaterna till rådets generalsekretariat ska översända uppdaterade uppgifter om sina förteckningar över nationella brott och förteckningar över typer av domar, eventuella kompletterande påföljder och säkerhetsåtgärder samt eventuella efterföljande beslut som ändrar verkställigheten av berörda domar enligt nationell lagstiftning.

Alla frågor som kan påverka effektiviteten i utbytet av uppgifter tas inte upp i detta dokument. Detta har gjorts avsiktligt. Centralmyndigheterna uppmanas däremot att hålla kontakt med varandra och samarbeta med centralmyndigheterna i andra medlemsstater. Ett sådant tillvägagångssätt kommer att förbättra effektiviteten hos Ecris och göra det möjligt att snabbare lösa problem som skulle kunna inträffa under utbytet av uppgifter.

Med tanke på handbokens omfattning kommer den bara att framställas i elektronisk version. Handboken är tillgänglig på följande plattformar¹: Eurlex, Circa² (Communication and Information Resource Centre Administrator), EJV och på webbplatsen för stödprogrammet för Ecris (som förvaltas av Storbritannien). Detta format gör det möjligt att effektivt uppdatera dokumentet och gör handboken lättillgänglig för berörda tillämpare.

Eventuella förslag när det gäller texten i handboken och de uppdaterade uppgifterna ska sändas till generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd, enhet DG H 2B (Grundläggande rättigheter och straffrättsligt samarbete), Rue de la Loi 175, 1040 Bryssel (e-post: secretariat.criminal-law@consilium.europa.eu) eller till Europeiska kommissionen, DG JLS, Enheten för straffrättsligt samarbete, Europeiska kommissionen, 1049 Bryssel.

¹ Handboken för tillämpare finns på följande webbadresser:

- <http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>
- <http://circa.europa.eu/>
- <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/>
- Webbplatsen för stödprogrammet för Ecris

² Tillträdet är begränsat.

2. ECRIS – ALLMÄN INFORMATION

2.1 Informationsutbyte om domar

I rambeslutet fastställs förfarandet för informationsutbyte om domar i artiklarna 4, 5 och 11.

Den dömande medlemsstaten ska underrätta centralmyndigheten i den medlemsstat där den dömda personen är medborgare om alla domar som har avkunnats på dess territorium mot denna person, liksom alla påföljande ändringar eller strykningar av uppgifter som påverkar uppgifterna om dessa domar. I rambeslutet fastställs de personuppgifter som minst ska överföras: fullständigt namn, födelsedatum, födelseort (ort och stat), kön, medborgarskap och, i förekommande fall, tidigare namn, utom när dessa uppgifter i det enskilda fallet inte är kända.

Eftersom en av de viktigaste uppgifterna för Ecris är att utländska domar ska förstås ska medlemsstaterna lämna uppgifter (domar, påföljande ändringar och strykningar) på det mest begripliga sättet för slutanvändarna.

Den medlemsstat i vilken den berörda personen är medborgare ska lagra de uppgifter den har tagit emot för vidarebefordran. I förfarandet för att utbyta anmälningar är det en central fråga för den medlemsstat i vilken den anklagade personen är medborgare att med absolut säkerhet kunna identifiera endast en person som matchar de identifieringsuppgifter som lämnats i anmälan. I annat fall uppmannas den medlemsstat där personen är medborgare att begära ytterligare identifieringsuppgifter från den dömande medlemsstaten.

Efter att ha tagit emot uppgifter om en dom

1. ska den medlemsstat där den berörda personen är medborgare lagra uppgifterna om domen i anmälan för vidarebefordran och informera den dömande medlemsstaten om att anmälan har tagits emot,
2. får den medlemsstat där den berörda personen är medborgare begära ytterligare personuppgifter i det fall de uppgifter som den tidigare fått inte gör det möjligt att på ett otvetydigt sätt identifiera den dömda personen.
3. Centralmyndigheten får dessutom avvisa en anmälan som tagits emot i följande fall:
 - a) Om den person som påträffats inte är medborgare i medlemsstaten. En sådan situation kan inträffa när den medlemsstat som tar emot uppgifterna i anmälan har möjlighet att kontrollera om den dömda personen existerar och är medborgare i denna medlemsstat. I detta fall beslutar medlemsstaten att inte lagra uppgifterna om domen i anmälan för vidarebefordran och informerar den dömande medlemsstaten om problemet.
 - b) Om flera personer matchar identifieringsuppgifterna och centralmyndigheten inte entydigt och utan risk för missförstånd kan begränsa förteckningen till att omfatta en enda person. I detta fall ska ett av följande två sätt användas. Den mottagande medlemsstaten kan antingen lagra uppgifterna om domen i anmälan för vidarebefordran och informera den dömande medlemsstaten om att anmälan har tagits emot eller informera den dömande medlemsstaten om att anmälan inte kan behandlas och skälet till detta. Uppgifterna i anmälan sparas inte och den mottagande medlemsstaten skickar ett meddelande till den dömande medlemsstaten om att det finns problem med anmälan och att uppgifterna i anmälan inte kan behandlas eftersom man funnit flera personer som matchar identifieringskriterierna.

- c) Om personen i fråga har avlidit. I detta fall underrättar centralmyndigheten den dömande medlemsstaten om detta faktum och har rätt att inte lagra sådana uppgifter för vidarebefordran.
- d) Om den person som matchar de fingeravtryck som tagits emot inte motsvarar den nominella identiteten. I detta fall underrättar den centralmyndighet som tagit emot fingeravtrycken den dömande medlemsstaten om detta faktum och har rätt att inte lagra sådana uppgifter för vidarebefordran. Utbyte av fingeravtryck är frivilligt enligt rambeslutet¹, vilket innebär att detta fall endast kommer att beröra de medlemsstater som inom ramen för Ecris utbyter fingeravtryck.

Beroende på medlemsstaten kan "påföljande ändringar" skickas in som sammanfattningar eller historik. I sammanfattningarna redogörs det för domens nuvarande status, dvs. den status den har efter de påföljande ändringarna. Anmälan i form av sammanfattning innehåller de mest aktuella uppgifterna om en dom. Anmälan i form av historik innehåller den ursprungliga domen och alla påföljande ändringar av den avkunnade domen.

2.2 Ansökan

I artikel 6 i rambeslutet fastställs förfarandet för att ansöka om uppgifter. Ansökningsformuläret finns i bilagan till beslutet.

Enligt rambeslutet kan en ansökan om uppgifter om tidigare domar lämnas in för ett brottmålsförfarande eller av andra skäl. I fall där en ansökan görs av andra skäl ska den anmodade centralmyndigheten svara i enlighet med sin nationella lagstiftning².

¹ Artikel 11.1 c led ii i rambeslutet. Fingeravtryck utbyts för närvarande av följande medlemsstater:

² Se kapitel 3.4.

Ansökningar inom ramen för Ecris ska skickas elektroniskt och i enlighet med Ecris tekniska specifikationer. Om en pappersversion i undantagsfall¹ används ska en ansökan från centralmyndigheten om uppgifter ur kriminalregistret lämnas in med hjälp av formuläret i bilagan till rambeslutet.

Ansökan består av följande inslag:

1. Uppgifter om den ansökande myndigheten.
2. Identifieringsuppgifter om den person för vilken en dom eventuellt ska hämtas ur kriminalregistret.
3. Syftet med ansökan.
 - a) Brottmålsförfarande
 - b) Andra skäl², t.ex.³
 - ansökan från en arbetsgivare,
 - ansökan från en rättslig myndighet,
 - ansökan från en administrativ myndighet,
 - ansökan från den berörda personen
4. c) Ytterligare uppgifter såsom ärendenummer, samtycke från den person som avses i ansökan [om ett sådant samtycke krävs enligt nationell lagstiftning], ansökans angelägenhetsgrad, diverse kommentarer, etc.

För att underlätta identifieringen av en person bör så många uppgifter som möjligt fyllas i. Innan ansökan skickas in bör det kontrolleras om den medlemsstat från vilken uppgifter begärs kräver särskild information⁴ och även vilka förfaranden som används för att kontrollera en identitet, t.ex. nationella invånarregister, fingeravtryck etc.

¹ Se artikel 11.5 i rambeslutet.

² Se kapitel 3.4.

³ Den fullständiga förteckningen över skäl härrör från den tekniska specifikationen för Ecris (ECRIS-BA-Common_Reference_Tables) och dessa skäl utgör detaljerade utvidgningar av de allmänna skäl som anges i bilaga A till rambeslutet.

⁴ Se kapitel 3.2.

2.3 Svar

I artikel 7 i rambeslutet fastställs förfarandet för att besvara mottagna ansökningar.

Svar inom ramen för Ecris ska skickas elektroniskt och i enlighet med Ecris tekniska specifikationer. Om en pappersversion i undantagsfall¹ används ska svaren överlämnas med hjälp av formuläret i bilagan till rambeslutet.

Efter att ha tagit emot en ansökan

1. ska medlemsstaten skicka ett svar om ansökan uppfyller de nödvändiga kraven,
2. kan medlemsstaten begära ytterligare information om personuppgifterna eller skälen till ansökan inte är tillräckliga för att ge ett svar,
3. kan medlemsstaten avslå ansökan med motiveringen att en ansökan av andra skäl än för brottmålsförfarande inte kan behandlas på grund av bestämmelser i den nationella lagstiftningen.
4. Centralmyndigheten får dessutom avslå en ansökan i följande fall:
 - a) Om de personuppgifter som finns i ansökan inte gör det möjligt för en medlemsstat att på ett otvetydigt sätt identifiera en person (man har funnit flera personer som motsvarar personuppgifterna).

¹ Se fotnot 10.

- b) Om den person som avses i ansökan har avlidit.
- c) Om den person som matchar de fingeravtryck som tagits emot inte motsvarar den nominella identiteten i ansökan. Utbytet av fingeravtryck är frivilligt enligt rambeslutet¹, vilket innebär att detta fall endast kommer att beröra de medlemsstater som inom ramen för Ecris utbyter fingeravtryck².

Svarsfristerna anges i artikel 8 i rambeslutet. Svarsfristerna bör grunda sig på den anmodade medlemsstatens tidsplanering (med beaktande av allmänna helgdagar, dagar då kontoren är stängda etc.). De tekniska specifikationerna för utnyttjande av Ecris föreskriver att svarsfristen för en ansökan automatiskt räknas ut på grundval av den anmodade medlemsstatens tidsplanering och överlämnas till den ansökande medlemsstaten.

Ansökningar som lämnas in för brottmålsförfarande eller av andra skäl³ bör besvaras så snart som möjligt. Svarsfristen bör under inga omständigheter överskrida tio arbetsdagar räknat från den dag då ansökan togs emot. Om den anmodade medlemsstaten behöver kompletterande uppgifter för att identifiera den person som ansökan gäller ska den omedelbart samråda med den ansökande medlemsstaten. Svarsfristen på tio arbetsdagar ska då räknas från den dag då de kompletterande uppgifterna tas emot.

En ansökan från den berörda personen⁴ bör besvaras inom tjugo arbetsdagar från den dag då ansökan togs emot.

¹ Artikel 11.1 c led ii i rambeslutet.

² Observera att utbyte av fingeravtryck är frivilligt i enlighet med artikel 11.1 c led ii i rambeslutet.

³ Artikel 6.1 i rambeslutet.

⁴ Artikel 6.2 i rambeslutet.

2.4 Uppgiftsskydd¹

Villkor för användning av personuppgifter fastställs i artikel 9 i rambeslutet. Personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.1 och 7.4 i denna rättsakt *inom ramen för ett brottmålsförfarande* får av den ansökande medlemsstaten *endast användas inom ramen för det brottmålsförfarande* för vilket de begärts.

Personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.2 och 7.4 i rambeslutet *för något annat ändamål än ett brottmålsförfarande* får användas av den ansökande medlemsstaten i enlighet med dess nationella lagstiftning endast för de ändamål för vilka de begärts och med beaktande av de begränsningar som den anmodade medlemsstaten angett.

Dessa regler gäller med ett undantag: uppgifterna får användas av den ansökande medlemsstaten för att avvärja ett överhängande och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att personuppgifter som erhållits från en annan medlemsstat enligt artikel 4 om de överförs till ett tredjeland blir föremål för samma användningsbegränsningar som gäller i en ansökande medlemsstat. Medlemsstaterna ska ange att personuppgifter, om de överförs till ett tredjeland för att användas vid ett brottmålsförfarande, får vidareanvändas av det tredjelandet endast inom ramen för ett brottmålsförfarande.

2.5 Hjälpcentralen

Vid eventuella (juridiska, tekniska, operativa) problem som gäller Ecris funktion, bör tillämparna ta kontakt med sin centralmyndighet.

¹ Se skäl 13 i rådets beslut och skäl 18 i Ecris-beslutet.

Om dessa problem kräver ytterligare diskussioner på EU-nivå bör centralmyndigheten kontakta relevanta EU-organ: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, ordförandeskapet för Europeiska unionens råd.

I enlighet med artikel 3.7 i Ecris-beslutet ska kommissionen ge allmänt stöd och tekniskt bistånd för Ecris. Kommissionen ska tillhandahålla en hjälpcentral för att bistå medlemsstaterna med det operativa informationsutbytet.

Kontaktinformation:

Europeiska kommissionen: e-post: JUST-CRIMINAL-RECORD@ec.europa.eu

I händelse av driftsproblem kan medlemsstaterna kontakta Ecris stödprogram som förvaltas av Storbritannien.

Kontaktinformation:

Ecris stödprogram: e-post:

support@ecrisic.eu, telefon: 00 44 1489 588556

3. ECRIS – LANDSSPECIFIKA UPPGIFTER

För att utbytet av uppgifter genom Ecris ska bli effektivt krävs det att vissa av de förfaranden som används av medlemsstaterna tolkas på ett enhetligt sätt liksom att det inrättas centralmyndigheter och regler för samarbete mellan medlemsstaterna när Ecris väl har lanserats. Detta avsnitt syftar därför till att ge information om de viktigaste frågorna när det gäller systemet i dess helhet.

Avsnittet är indelat i olika ämnesområden av stor betydelse för Ecris och innehåller grundläggande information om de rutiner och regler som tillämpas av olika medlemsstater och centralmyndigheter inom ramen för Ecris.

3.1 Centralmyndigheter (adresser, e-post)

Enligt artikel 3 i rambeslutet är medlemsstaterna skyldiga att utse en eller flera centralmyndigheter. Varje medlemsstats centralmyndighet har ansvaret för informationsutbytet om domar inom ramen för systemet.

Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om vilken eller vilka centralmyndigheter som utsetts. Rådets generalsekretariat ska vidarebefordra dessa uppgifter till medlemsstaterna. Erfarenheterna av samarbetet enligt rådets beslut 2005/876/RIF har visat att kontaktuppgifterna för varje centralmyndighet bör anges i handboken.

(Kontaktuppgifterna för centralmyndigheterna kommer att anges i enlighet med följande):

Medlemsstat:

Centralmyndighet

- Namn:
- Adress:
- Telefonnummer:
- e-post:
- Kontaktpersoner (för tekniska och rättsliga frågor) om det är möjligt att lägga till dessa uppgifter:

3.2 Metoder för att identifiera gärningsmän

I enlighet med artikel 6.2 a i Ecris-beslutet ska varje medlemsstat lägga fram de uppgifter som ligger till grund för identifieringen.

(De personuppgifter som används i identifieringsförfarandet anges nedan)

Medlemsstat

- Förteckning över uppgifter som används för att identifiera en gärningsman.
- Register som används för att identifiera en person, t.ex. kriminalregister, nationellt invånarregister.

3.3 Medlemsstaternas ståndpunkter beträffande språkanvändningen inom Ecris

Artikel 10 i rambeslutet innehåller språkbestämmelserna för utbytet av domar.

Det fastställs i artikel 10 (andra meningen) att en medlemsstat som besvarar en ansökan har rätt att använda sitt officiella språk eller ett språk som godtas av både den ansökande och den anmodade medlemsstaten.

Enligt artikel 10 (tredje meningen) får varje medlemsstat dessutom i samband med antagandet av detta rambeslut, eller senare i ett uttalande till rådets generalsekretariat, ange vilka officiella språk inom Europeiska unionen som godtas.

Frågan uppstår när ett svar på en ansökan innehåller en utländsk anmälan. En sådan utländsk anmälan skulle innan den översänds kunna översättas¹ till det officiella språket i den anmodade medlemsstaten och därefter översändas till den ansökande medlemsstaten. Medlemsstaterna har dock även rätt att lösa frågan om vilka språk som godtas genom ett bilateralt avtal där de språk som godtas anges (varigenom översändning av domar på en dömande medlemsstats språk möjliggörs).

I vissa specifika situationer får medlemsstaterna använda andra språk än sitt/sina officiella språk för utbyten. För att förenkla utbytet av uppgifter anges nedan en lista över medlemsstaterna och deras ståndpunkter i fråga om vilken språkordning de föredrar att använda.

(Medlemsstaternas ståndpunkter beträffande språkanvändning)

Medlemsstat:

Officiella EU-språk som medlemsstaten godtar för utbyte av ansökningar – artikel 10 (tredje meningen): *(uppgifter som samlats in av Ecris stödprogram kommer att bifogas här)*

Medlemsstat som anmodad part: Språk som används i svar på ansökningar från en annan medlemsstat: nationellt officiellt/nationella officiella språk eller originalspråk för domen (om svaret innehåller domar från en annan EU-medlemsstat eller tredjestat).

Medlemsstat som ansökande part: Språk som godtas i svar på ansökningar: den anmodade medlemsstatens officiella språk eller originalspråk för domen (om svaret innehåller domar från en annan EU-medlemsstat eller tredjestat).

¹ Se kapitel 4.3 i verksamhetsanalysen ("Business Analysis") där det anges att de flesta informationsdelarna visserligen är standardiserade och kodifierade i domänmodellen (t.ex. gemensamma brotts- och påföljdskoder, datum, tidsperioder, brotts- och påföljdsp parametrar etc.), men att flera informationsdelar samtidigt står kvar som fri text och i något skede måste översättas för att kunna användas. (Kapitel 4.3.4 i verksamhetsanalysen.)

3.4 Förfaranden som tillämpas för ansökningar för andra ändamål än ett brottmålsförfarande

Enligt artikel 7.2 i ramdirektivet ska svar som översänds för andra ändamål än ett brottmålsförfarande ges i enlighet med den anmodade medlemsstatens nationella lagstiftning. I syfte att underlätta utbytet av sådana uppgifter anges nedan information om grundläggande nationella bestämmelser för besvarande av ansökningar för andra ändamål än ett brottmålsförfarande.

(Medlemsstaten ska svara på nedanstående frågor)

Medlemsstat:

3.4.1 Förfaranden som tillämpas för mottagna ansökningar för administrativa ändamål

1. Hur ser förfarandet ut för utlämnande av uppgifter?
 - a) Är det möjligt att göra en ansökan om uppgifter för administrativa ändamål?
 - b) Bör en ansökan innehålla detaljerade uppgifter om syftet med ansökan om uppgifter?
 - c) Kräver ni att den berörda personen samtycker till att uppgifter om fällande brottmålsdomar mot vederbörande lämnas ut i sådana fall?
 - d) Vad är kostnaden för utlämnande av uppgifter?
 - e) Övrig specifik information.

3.4.2 Förfaranden som tillämpas för mottagna ansökningar från enskilda personer

1. Hur ser förfarandet ut för utlämnande av uppgifter?
 - a) Bör en ansökan innehålla uppgifter om syftet med ansökan om uppgifter?
 - b) Vad är kostnaden för utlämnande av uppgifter?
 - c) Kräver ni id-handlingar, kopior av sådana eller några andra handlingar?
 - d) Övrig specifik information.

3.4.3 Förfaranden som tillämpas för mottagna ansökningar för prövning inför anställning

1. Hur ser förfarandet ut för utlämnande av uppgifter?
 - a) Är det möjligt att lämna ut uppgifter för prövning inför anställning?
 - b) Bör en ansökan innehålla detaljerade uppgifter om syftet med ansökan om uppgifter?
 - c) Vad är kostnaden för utlämnande av uppgifter?
 - d) Övrig specifik information.

3.4.4 Övrig information

Annan eventuell information om medlemsstatens nationella lagstiftning, bestämmelser eller praxis som kan vara till hjälp för en ansökande myndighet när en ansökan ska göras om uppgifter ur ett kriminalregister (*t.ex. omfattningen av ett svar på en ansökan för andra ändamål än ett brottmålsförfarande – innehåller det alla uppgifter som finns lagrade i kriminalregistret eller är det begränsat till t.ex. bara vissa typer av brott, påföljder eller bestämmelser om återanpassning?*).

Observera att det varken i Ecris-beslutet eller i rambeslutet fastställs någon skyldighet att utbyta uppgifter om andra domar än brottmålsdomar.

3.5 Kopior av domar

Genom artikel 4.4 i rambeslutet ges möjlighet att tillhandahålla kopior av originaldomar i enskilda fall¹. Enligt ovannämnda artikels lydelse får centralmyndigheter utbyta kopior av domar.

Rambeslutet innebär dock ingen skyldighet för centralmyndigheter att lagra och förvalta kopior av domar. Sådana handlingar lagras eventuellt inte av centralmyndigheterna eller i kriminalregistret och när de utbyts används inte det elektroniska formatet för Ecris-programvaran. Om sådana kopior begärs måste de översändas med andra medel (t.ex. e-post, fax). Det lämpligaste sättet att erhålla sådana kopior är att använda det straffrättsliga samarbetet².

För att underlätta utbytet av uppgifter anges i tabellen nedan information från de olika enskilda medlemsstaterna om lämpligaste förfarande för utbyte av kopior av domar. Tabellen ger information om huruvida det är möjligt att via centralmyndigheten begära kopior av domar och också om det är möjligt att erhålla kopior av domar direkt från centralmyndigheten.

Medlemsstaten ska svara på följande frågor:

1. *Det lämpligaste förfarandet – beskriv med några få meningar (t.ex. sådana ansökningar bör sändas till den domstol som avkunnade domen).*
2. *Är det möjligt att begära en kopia av en dom via centralmyndigheten?*
3. *Lagras kopior av domar hos centralmyndigheten?*

¹ Rambeslutet, artikel 4.4.

² Den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål, konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater av den 29 maj 2000.

Medlemsstat:

3.6 Gemensam tolkning av bilagorna A och B till beslut 2009/316/RIF – nationella tabeller

I enlighet med artikel 5 i Ecris-beslutet ska medlemsstaterna översända förteckningar över nationella brott och påföljder som omfattas av de olika specifika koder som anges i bilagorna A och B till rådets beslut. Dessa förteckningar bifogas handboken. Medlemsstaterna kan också lämna en kort beskrivning av brotts- och påföljdsrekvisiten. Tabellerna bifogas som bilagor till handboken.

MEDLEMSSTAT:

A – TABELL ÖVER BROTT

B – TABELL ÖVER PÅFÖLJDER

(Medlemsstaterna uppmanas att lämna ovannämnda information)
